

KISLEXIKON

KEVIN HART (1954) Érzelmi tisztaság, intellektuális mélység, metafizikus pontosság, meditatív érzékenység: talán ez a négy karakterjegy jellemzi leginkább a Londonban született, Brisbane-ben nevelkedett poeta doctus verseit. Azon kevesek közé tartozik, akik az ezredvégi ironizálás generális világában stílusbravúrok, vagy éppen kinyilatkoztatások nélkül, de mindenképpen érvényesen képesek versben imádkozni. Tanulmányait az Ausztrál Nemzeti Egyetem filozófia fakultásán végezte, majd másfél évig Európában és az Egyesült Államokban írással foglalkozott. Jelenleg a Melbourne-i Monash Egyetem angol és összehasonlító irodalom tanára. Eddig 7 verseskötete jelent meg, legutóbb az új és válogatott verseinek gyűjteménye (*New and Selected Poems*) valamint a Gonosz hőség (*Wicked Heat*) című könyve. Az ő fordításában ismerte meg az ausztrál olvasóközönség Giuseppe Ungaretti verseit. Az ausztrál vallásos líra Oxford-kiadásának szerkesztője volt (*The Oxford Book of Australian Religious Verse*). Elméleti munkássága is jelentős: több monografikus igényű tanulmánykötetet publikált, ezek közül a Samuel Johnson hatásáról (*Samuel Johnson and the Cultural Property*) és ausztrál kortársáról, A. D. Hope költőről írott munkái nemzetközileg is számottevő értéket képviselnek.

PHILIP HODGINS (1959-1995) A leküzdhetetlen, halálos betegséggel küzdő ember kreatív felülemelkedésének szinte egyedülálló példája az ő írásművészete. A legújabb kori ausztrál líra memento mori-ja. Egy tejgazdaságban nőtt fel a Victoria állambeli Kattandra West vidékén. A középiskola után Melbourne-be költözött, ahol a könyvkiadásban kezdett el dolgozni. Versvilágának megértéséhez az 1983-as év a kulcs; orvosai súlyos, előrehaladott leukémiát állapítottak meg nála, és 3 évet jósoltak neki. Az akkor 24 éves fiatalember a következő 12 esztendőben 5 verseskötetet és egy blank verse-ben megírt regényt jelentetett meg. Janet Shaw írónővel kötött házasságából két leánya született. Az ember-telen küzdelmet az elhatalmasodó kórral 36 évesen, 1995. augusztus 18-án adta fel. Válogatott versei posztumusz kötetként jelentek meg 1996-ban, a jóbarát, Alex Skovron válogatásában.

LES. A. MURRAY (1938) Írásművészetében magas fokú szimbiózisban élnek együtt a világlíra új értékei a vidéki költészet kisvilágával, az európai hagyományok a bennszülött kultúrák magasrendűségének hirdetésével, történelem és folklór, filozofikus vitázó hajlam és dogma, vallás és politika, irónia és dicsőítő ének. Az angolszász nyelvterületeken mindenesetre az egyik legismertebb és elismertebb mai ausztrál költő. Az Új-Dél-Wales-i Nambiac szülötte, szülei farmján nevelkedett Bunyah-ban. A középiskola után a Sydney Egyetemre kerül. 1967-ig az Ausztrál Nemzeti Egyetem fordítójaként működött, azóta főállású író. 1961 óta 15 verseskötetet, (ebből két válogatás-kötet) és egy regényt publikált. Szerkesztőként jegyzi az Új Oxford sorozat ausztrál lírai *antológiáját* (*The New Oxford Book of Australian Verse*) és egy vallásos költészeti antológiát (*Collins Dove Anthology of Australian Religious Verse*).

JUDITH WRIGHT (1915) A 20. századi ausztrál irodalom, s benne a költészet, talán legjelentősebb, tradícióteremtő alkotó személyisége, nagyasszonya. Arridale-ben született, Új-Dél-Wales államban. A Wallamumbi nevű Arridale melletti állomáshelyen nevelkedett. A 30-as években Angliába és Európába került, ahol a család birtokán dolgozott a II. világháború alatt is, később pedig titkárnőként a Queensland-i Egyetemen. Első könyve 1946-ban (*The Morning Image*), az utolsó, Összegyűjtött versei, 1994-ben jelent meg. Ami közte van, az maga a modern ausztrál költészet története, nem csupán a stílus és az új költői nyelv megteremtése terén, hanem az emberi és írói kiállás példájával is. A bennszülöttek jogaiért folytatott nyilvános küzdelme új erkölcsi tartást adott az elmúlt évtizedekben induló írógenerációk tagjainak.